

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/23/2019
Identifikačné číslo spisu: 1018200490
Dátum vydania rozhodnutia: 25.09.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančeník
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1018200490.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeníka a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Anny Peťovskej, PhD. (sudca spravodajca), v právnej veci žalobcu: R. M., nar. XX.XX.XXXX, I., zastúpený: AK GRUBER, s.r.o., Janka Kráľa 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 41860/2017/153/RK zo dňa 09.03.2018, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/57/2018-64 zo dňa 27.06.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 2S/57/2018-91 zo dňa 24.05.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/57/2018-64 zo dňa 27.06.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 2S/57/2018-91 zo dňa 24.05.2019 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

I.

1. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj len „žalovaný“) rozhodnutím č. 41860/2017/153 zo dňa 16.11.2017 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) rozhodlo, že R. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., zapísaný v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, oddiel na zápis znalcov, odbor: Bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci, odvetvie: Energetika, odbor: Energetika, odvetvie: Tepelná energetika, odvetvie: Vykurovanie a vykurovacie zariadenia, evidenčné číslo 914098 (ďalej aj len „žalobca“) je vinný zo spáchania iného správneho deliktu podľa § 27 ods. 1 písm. b/ zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon o ZTP“) a uložilo mu podľa § 27 ods. 3 písm. d/ zákona o ZTP sankciu vyčiarknutia zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov a podľa § 27 ods. 3 písm. b/ zákona o ZTP peňažnú pokutu 1.000 eur.

2. Prvostupňovým rozhodnutím bol žalobca uznaný vinným zo spáchania iného správneho deliktu z dôvodu niekoľkonásobných porušení povinností vyplývajúcich mu z príslušných právnych predpisov pri vypracovaní znaleckých úkonov č. 42/2016, č. 43/2016, č. 44/2016, č. 45/2016 a č. 46/2016, všetko vypracovaných v Detve dňa 31.08.2016 pre zadávateľa Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, Bajkalská

27, Bratislava.

3. Žalovaný na základe rozkladu žalobcu rozhodnutím č. 41860/2017/153/RK zo dňa 09.03.2018 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) zmenil výrok o uložení sankcie uloženej prvostupňovým rozhodnutím tak, že žalobcovi uložil podľa § 27 ods. 3 písm. d/ zákona o ZTP sankciu vyčiarknutia zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov. Vo zvyšných častiach, t. j. v skutkovej vete výroku a výroku o porušení povinnosti prvostupňové rozhodnutie potvrdil a rozklad žalobcu zamietol.

II.

4. Žalobca sa žalobou domáhal preskúmania zákonnosti vyššie uvedených rozhodnutí, ktoré považoval za nezákonné, žiadal ich zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

5. Žalobca nesúhlasil v prvom rade so záverom žalovaného, že z administratívneho spisu vyplýva skutkový stav tak, ako je v oboch rozhodnutiach ustálený a že tento žalobca nespochybnil. Poukázal na ním uvedené spochybňujúce argumenty s tým, že žalovaný sa s nimi v rozhodnutí v zásade nevysporiadal, len konštatoval, že sú nedôvodné. Preto napadnuté rozhodnutie žalovaného trpí vadou nepreskúmateľnosti. Navyše mal žalobca za to, že vytykané nedostatky odstránil podaním znaleckého úkonu č. 3/2017, ktorý ale žalovaný za riadny úkon znaleckej činnosti spĺňajúci požiadavky stanovené zákonom o ZTP neuznal. V jeho rozhodnutí však absentovalo odôvodnenie takejto úvahy správneho orgánu.

6. Tvrdenie žalovaného, že závery znaleckých úkonov neboli dostatočne odborne a zrozumiteľne odôvodnené, a preto nespĺnili základný účel znaleckého úkonu, žalobca vyvracal tvrdením, že zadávateľ ako adresát úkonu znaleckej činnosti a subjekt, ktorého majetok bol posudzovaný, žiadne výhrady voči znaleckým posudkom z dôvodu tvrdenej nezrozumiteľnosti neuplatnil.

7. Žalobca nesúhlasil ani s názorom žalovaného, že úvodné strany posudzovaných znaleckých posudkov neobsahujú údaje o prílohách znaleckých posudkov, z čoho vyvodil, že žiadna fotodokumentácia nebola ich súčasťou. Žalobcom tvrdená fotodokumentácia sa v prílohách znaleckých posudkov fyzicky nachádzala, avšak žalovaný v tomto smere nedostatočne zistil skutkový stav. Z tohto dôvodu napadnuté rozhodnutie nespĺňa požiadavku zákonnosti a preskúmateľnosti.

8. Žalobca namietal proti názoru žalovaného, že zodpovedanie otázok spadalo mimo rozsah jeho zápisu v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov. Argumentoval, že ako znalec zapísaný v odbore Bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci, odvetvie Energetika, má potrebné znalosti o zariadeniach, ktoré posudzoval, nakoľko sa jedná o energetické zariadenia slúžiace pre podnikanie v sieťových odvetviach. Navyše sa jedná o vyhradené technické zariadenia. Odkázal pritom na inštrukciu Ministerstva spravodlivosti SR č. 7/2009, v ktorej nie je explicitne uvedené, pod aké odvetvie spadá stanovenie všeobecnej hodnoty RAB pre sieťové odvetvia a ani to, znalci z ktorého odvetvia môžu stanovovať všeobecnú hodnotu napr. SKAO, VTL zariadenia, regulačné stanice a podobne.

9. Žalobca nesúhlasil ani so zmenou uloženej sankcie. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí zmenil sankcie uložené žalobcovi rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu tak, že uložil žalobcovi sankciu vyčiarknutia zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov a upustil od sankcie v podobe pokuty 1.000 eur. V tejto súvislosti poukázal na § 27 ods. 3 zákona o ZTP, podľa ktorého správny orgán má možnosť, nie povinnosť sankciu uložiť. Aj v tomto smere napadnuté rozhodnutie trpí vadou nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov. Žalobcovi nie je zjavné, akým spôsobom, v akom rozsahu alebo v akej miere žalovaný posudzoval, a na základe ktorých zákonných kritérií, dôvodnosť uloženia práve tohto druhu sankcie, resp. prečo od uloženia sankcie neupustil.

10. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 2S/57/2018-64 zo dňa 27.06.2018 napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z. z., Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd

uzavrel, že dôkazy, ktoré zabezpečil žalovaný v administratívnom konaní, dostatočne odôvodňujú záver žalovaného pre vyvodenie deliktuálnej zodpovednosti žalobcu za porušenie povinností znalca tak, ako to predpokladá zákon o ZTP. Súd sa pritom stotožnil i s názorom žalovaného, že za najzávažnejší skutok treba považovať zodpovedanie otázok zadávateľa, ktoré nespádajú pod odbor a odvetvie, v ktorom je žalobca v zozname zapísaný. Krajský súd mal za to, že na stanovenie všeobecnej hodnoty strojových zariadení sú príslušní znalci z odboru Strojárstvo. Úlohy znalcov zapísaných v odvetviach odboru Energetika sú celkom odlišné od stanovenia všeobecnej hodnoty majetku. Rozsah znaleckého oprávnenia žalobcu sa na zariadenia v oblasti plynárenstva ani nevzťahoval. Uvedené pochybenie nemohlo byť konvalidované tým, že žalobca vo veci pribral konzultanta. Toto je možné iba v rámci odboru a odvetvia, v ktorom je znalec podávajúcim znalecký úkon zapísaný. Vzhľadom na to, že žalobca nebol oprávnený primárne vo veci vykonávať znalecké úkony, ani sekundárne pribratie konzultanta z uvedenej oblasti nemožno považovať za prostriedok konvalidácie protiprávneho stavu.

11. Vzhľadom na zistené niekoľkonásobné porušenia povinností znalca sa krajský súd stotožnil i s názorom žalovaného ako druhostupňového orgánu, že za daných okolností bolo namieste použitie tzv. absorbčnej zásady pri uložení sankcie. V tejto súvislosti ale vytkol žalovanému absenciu dôvodov rozhodnutia. Pripomenul, že osoby dotknuté rozhodnutím správneho orgánu majú právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. V opačnom prípade je dotknutej osobe odňatá možnosť skutkovo či právne argumentovať proti záverom rozhodnutia. Rozhodnutie žalovaného uvedeným požiadavkám nezodpovedá, pretože v ňom absentuje úvaha o závažnosti porušenia zákona a jeho následky, charakter ohrozeného práva alebo právom chráneného záujmu a možný následok porušenia povinnosti žalobcom. Ďalej sa žalovaný v rozhodnutí nevysporiadal s dĺžkou trvania porušenia zákona, spôsobe spáchania deliktu a ani či sankcia vzhľadom na pomery žalobcu nie je voči jeho osobe prísna, resp. likvidačná. Žalovaný len formálne naznačil, že vec posúdil aj z hľadísk, ktoré je potrebné skúmať podľa § 27 ods. 8 zákona o ZTP, avšak bez vyjadrenia preskúmateľného obsahu. Z napadnutého rozhodnutia ďalej nevyplýva, že by bolo zohľadnené, že v prípade žalobcu sa jedná o prvý správny delikt. Pokiaľ žalovaný pristúpil k uloženiu tej najprísnejšej sankcie ustanovenej v zákone o ZTP, bolo potrebné sa vysporiadať s otázkou, prečo do budúcnosti nie je akceptovateľné, aby žalobca ďalej vykonával činnosť znalca a prečo bolo nevyhnutné uložiť mu najprísnejší trest podľa § 27 ods. 3 písm. d/ zákona o ZTP.

III.

12. Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalovaný v postavení sťažovateľa (ďalej aj len „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP a navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

13. V prvom rade sťažovateľ namietal procesné pochybenie súdu, ktorý vo veci vydal meritórne rozhodnutie bez nariadenia pojednávania napriek jeho výslovnej žiadosti o nariadenie pojednávania. Týmto postupom bolo sťažovateľovi odňaté právo konať pred súdom, a teda porušené právo na spravodlivý proces.

14. Napadnutému rozsudku ďalej vytýkal, že mu nie je ani zrejmé, ako má po vrátení veci postupovať a vo všeobecnosti vytýkal krajskému súdu absenciu úvah a zdôvodnenie jeho postupu. Poukázal na to, že vzhľadom na uplynutie subjektívnej lehoty, je sankcionovanie žalobcu v ďalšom nereálne.

15. Sťažovateľ ďalej nesúhlasil s názorom krajského súdu, že jeho rozhodnutia vykazujú vady nepreskúmateľnosti. Úvaha, akou žalovaný postupoval, bola v rozhodnutiach dôkladne popísaná, pričom sa pridržiaval zákonných medzí voľnej úvahy a doterajšej rozhodovacej praxe súdov.

16. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ ďalej zopakoval dôvody a argumentáciu rozhodnutí, na ktorých bol založený skutkový základ pre deliktuálnu zodpovednosť žalobcu. Za zásadné pochybenie sťažovateľ naďalej považoval, že žalobca podal znalecké úkony mimo rozsah svojho oprávnenia so závažnými

formálnymi nedostatkami tak, ako ich v rozhodnutiach pomenoval a zdôvodnil. Vo veci zohľadnenia charakteru ohrozeného práva alebo chráneného záujmu sťažovateľ nesúhlasil s názorom súdu, že nevzal do úvahy všetky kritériá uvedené v § 28 ods. 8 zákona o ZTP. Zotrval na názore, že vybočením z rámca oprávnenia činnosti znalca došlo jeho konaním k porušeniu právnej istoty a k porušeniu verejného záujmu na zákonom a správnom výkone znaleckej činnosti.

IV.

17. Žalobca sa vyjadril ku kasačnej sťažnosti podaním zo dňa 21.01.2019. Námietku sťažovateľa, že krajský súd na jeho výslovnú žiadosť nenariadil pojednávanie, pre prípadné zrušenie napadnutého rozsudku nepovažoval za relevantnú. Uviedol, že v danom prípade išlo o preskúmovacie konanie, ktorého účelom bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, pri ktorom správny súd vychádza z obsahu administratívneho spisu, ktorý má k dispozícii. Tak tomu bolo i v posudzovanom prípade. Preto sťažovateľovi nemohlo byť právo na spravodlivý súdny proces odňaté.

18. Rovnako žalobca nesúhlasil s námietkou arbitrárnosti rozsudku krajského súdu. Pripomenul, že žalovaný je inštitúciou znalou práva, a preto sa nemôže dovolávať na podrobné inštrukcie, ako má postupovať po zrušení rozsudku. Závazný právny názor súdu v napadnutom rozsudku považoval za vyjadrený dostatočne určite a zrozumiteľne.

19. Žalobca sa stotožnil so záverom krajského súdu, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné, pretože z neho nie je zrejmé, na základe akých logických úvah žalovaný vydal meritórne rozhodnutie, ktorým bola žalobcovi uložená sankcia. V rozhodnutí sťažovateľa tiež chýba úvaha o možnom následku porušenia povinností žalobcu ako znalca, čo žalobca považoval najmä pri rozhodovaní o druhu a výške sankcie za podstatnú z hľadiska posúdenia „spoločenskej nebezpečnosti“ konania, ktorého sa mal žalobca dopustiť. Absentuje tiež posúdenie dĺžky trvania protiprávneho stavu a spôsob spáchania správneho deliktu. Sťažovateľ sa nevysporiadal ani s okolnosťami týkajúcimi sa majetkovej sféry žalobcu najmä v súvislosti s úvahou o likvidačnom charaktere sankcie a skutočnosťou, že žalobca za obdobie výkonu znaleckej činnosti nikdy nebol deliktuálne trestaný. Sťažovateľ tiež neposudzoval, či došlo v dôsledku jeho pochybení k vážnejším nežiaducim následkom, na základe ktorých musel sťažovateľ pristúpiť k uloženiu najprísnejšej sankcie. V tejto súvislosti žalobca nesúhlasil s názorom sťažovateľa, že charakter porušeného práva sa prekrýva s objektom iného správneho deliktu, ktorým je verejný záujem.

20. Zásadné pochybenie žalobcu pri podaní znaleckých posudkov malo spočívať v tom, že k vykonaniu znaleckej činnosti došlo mimo rozsah jeho znaleckého oprávnenia, keďže žalobca nie je zapísaný v zozname znalcov v takom odbore/odvetví, ktoré by ho oprávňovalo na podanie znaleckého posudku k určaniu všeobecnej hodnoty posudzovaného majetku. Žalobca v tejto súvislosti argumentoval, že pri výkone znaleckej činnosti a spracovaní znaleckých posudkov využil zákonnú možnosť a so súhlasom zadávateľa posudkov pribral konzultantov-súdnych znalcov, ktorí v rámci zápisu v odboroch a odvetviach znaleckej činnosti jednoznačne spĺňali podmienky pre výkon predmetnej znaleckej činnosti. Vzhľadom na uvedené podaný znalecký úkon možno považovať za úkon vykonaný osobou/osobami s potrebnou špecializáciou.

21. K námietke zvolenia nesprávne použitej metodiky pri podaní znaleckých posudkov, s ktorou sa krajský súd v napadnutom rozsudku stotožnil, žalobca uviedol, že metodika „Metódy polohovej diferenciácie“, ktorá je podľa súdu a žalovaného predpísanou metodikou podľa vyhlášky MS SR č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, je podľa názoru odbornej verejnosti takmer nepoužiteľná a jej použitie vedie k chybným výsledkom. Žalobca preto vychádzal z metodiky vypracovanej Slovenskou technickou univerzitou Bratislava „Metodika na stanovenie všeobecnej hodnoty zariadení na výkon regulovaných činností v sieťových odvetviach,“ ktorá obsahuje presné postupy a zdôvodnenie jej použitia v daných prípadoch a reflektuje špecifiká danej oblasti.

22. Vzhľadom na uvedené žalobca považoval rozsudok krajského súdu za vecne i právne správny,

kasačnú sťažnosť v celom rozsahu za nedôvodnú, a preto navrhol, aby ju kasačný súd podľa § 461 SSP zamietol.

V.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) sa najprv zaoberal formálnymi náležitosťami kasačnej sťažnosti, pričom dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je podaná včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), osobou oprávnenou na jej podanie (§ 442 ods. 1 SSP), sťažovateľ je riadne zastúpený (§ 449 ods. 1 SSP) a následne preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP i s poukazom na § 453 ods. 2 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti je treba vyhovieť z procesných aj hmotnoprávných dôvodov.

24. Podľa § 11 ods. 3 zákona o ZTP v znení účinnom do 30.06.2018, znalec, tlmočník alebo prekladateľ zapísaný v zozname nesmie vykonať úkon v odbore alebo odvetví, v ktorom nie je zapísaný; to sa nevzťahuje na znalca, tlmočníka alebo prekladateľa ustanoveného na účely súdneho alebo iného konania súdom alebo iným orgánom verejnej moci.

25. Podľa § 17 ods. 6 zákona o ZTP, celková skladba znaleckého posudku musí umožniť preskúmať jeho obsah a overiť odôvodnenosť postupov.

26. Podľa § 17 ods. 8 zákona o ZTP, pri vypracovaní znaleckých posudkov znalci postupujú podľa všeobecne záväzných právnych predpisov a inštrukcií ministerstva.

27. Podľa § 27 ods. 1 písm. b/ zákona o ZTP znalec, tlmočník, prekladateľ sa dopustí správneho deliktu, ak poruší iné povinnosti ustanovené týmto zákonom.

28. Podľa § 27 ods. 3 zákona o ZTP za správny delikt podľa odseku 1 možno uložiť tieto sankcie:

- a) písomné napomenutie,
- b) peňažnú pokutu do 1 650 eur fyzickej osobe a do 33 190 eur právnickej osobe,
- c) zákaz výkonu znaleckej činnosti, tlmočnickej činnosti alebo prekladateľskej činnosti na obdobie najviac jedného roka,
- d) vyčiarknutie zo zoznamu.

29. Podľa § 27 ods. 8 zákona o ZTP pri ukladaní sankcií za iný správny delikt podľa tohto zákona ministerstvo vychádza z povahy, miery zavinenia, závažnosti, spôsobu, dĺžky a dôsledkov protiprávneho konania alebo opomenutia.

30. Podľa § 107 ods. 1 písm. a/ SSP predseda senátu nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, ak o to požiada aspoň jeden z účastníkov konania.

31. Predmetom posúdenia kasačného súdu vo veci bol rozsudok krajského súdu v spojení s opravným uznesením vydaným vo veci uloženia sankcie za disciplinárne previnenie znalca.

32. Kasačnú sťažnosť sťažovateľ vymedzil v zásade procesnými námietkami. Primárne namietal, že bolo porušené jeho právo na verejné prejednanie veci v jeho prítomnosti, ktoré má ústavnoprávne vyjadrenie v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a zároveň je právom zaručeným v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

33. I keď v správnom súdnictve, kde správny súd nie je skutkovým súdom, t. j. zásadne nezisťuje skutkový stav veci a dokazovanie vykonáva iba výnimočne, nie je nevyhnutné nariadenie pojednávania, § 107 ods. 1 SSP dáva správne súdu dostatočné možnosti, aby ustálil, kedy je nariadenie ústneho

pojednávania nevyhnutné (písm. a/ a e/) resp. potrebné (písm. b/, c/ a d/). Z dikcie tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že ohľadom povinného nariadenia súdneho ústneho pojednávania sú nastavené dve základné axiómy, ktoré vždy vedú k jeho nariadeniu, a to žiadosť aspoň jedného z účastníkov konania (§ 107 ods. 1 písm. a/) a v prípadoch stanovených zákonom (§ 107 ods. 1 písm. e/).

34. V posudzovanej veci zo zistení kasačného súdu vyplynulo, že žalovaný na výzvu krajského súdu č. k. 2S/57/2018-34 zo dňa 18.04.2018 podaním doručeným súdu dňa 21.05.2018 označeným ako „vyjadrenie žalovaného“ s odkazom na § 107 ods. 1 písm. a/ SSP požiadal o nariadenie pojednávania vo veci (str. 15 vyjadrenia žalovaného a č. l. 51 súdneho spisu). Napriek uvedenému krajský súd dňa 20.06.2018 určil termín verejného vyhlásenia rozsudku bez nariadenia pojednávania určený na deň 27.06.2018 (č. l. 58 súdneho spisu), kedy konštatoval, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky rozhodnutia bez pojednávania a vo veci meritorne napadnutým rozsudkom rozhodol (č. l. 62 súdneho spisu).

35. Už uvedené procesné pochybenie krajského súdu preto zakladalo dôvod, aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil.

36. Zo zistení kasačného súdu vyplynulo, že žalobca pre zadávateľa Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, Bajkalská 27, Bratislava dňa 31.08.2016 podal znalecké úkony č. 42/2016, č. 43/2016, č. 44/2016, č. 45/2016 a č. 46/2016 ako znalec zapísaný v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov v odbore: Bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci, odvetvie: Energetika, odbor: Energetika, odvetvie: Tepelná energetika a odvetvie: Vykurovanie a vykurovacie zariadenia, evidenčné číslo 914098.

37. Úlohou znalca pri vyhotovení znaleckého úkonu č. 42/2016 bolo stanoviť všeobecnú hodnotu vysokotlakových zariadení spoločnosti SPP - distribúcia a.s., u znaleckého úkonu č. 43/2016 stanoviť všeobecnú hodnotu súboru hnutelných vecí spoločnosti SPP - distribúcia a.s., u znaleckého úkonu č. 44/2016 stanoviť všeobecnú hodnotu SKAO spoločnosti SPP - distribúcia a. s., u znaleckého úkonu č. 45/2016 stanoviť všeobecnú hodnotu technologickej časti regulačných staníc spoločnosti SPP - distribúcia a.s. a u znaleckého úkonu č. 46//2016 stanoviť všeobecnú hodnotu odorizačných zariadení spoločnosti SPP - distribúcia a.s. , všetko k dátumu 31. december 2015.

38. Dôkazy vykonané žalovaným v správnom konaní tak, ako sú zadokumentované v jeho administratívnom spise, vedú k preukázaniu, že skutky uvedené vo výroku rozhodnutia č. 48160/2017/153 zo dňa 16.11.2017 pod bodom 1 písm. a), b), c), d), e), f), g), h) a i), pod bodom 2 pod a), b), c), d), e), f), g), h) a i), pod bodom 3 pod písm. a), b), c), d), e), f), g), h) a i), pod bodom 4 písm. a), b), c), d), e), f), g), h) a i), pod bodom 5 písm. a), b), c), d), e), f), g), h) a i) sa stali a preto je vecne správny záver žalovaného, že žalobca týmito skutkami spáchal iný správny delikt podľa § 27 ods. 1 písm. b/ zákona o ZTP.

39. V tomto smere i krajský súd správne uzavrel, že dôkazy, ktoré žalovaný zabezpečil v administratívnom konaní, dostatočne odôvodňujú záver žalovaného pre vyvodenie deliktuálnej zodpovednosti žalobcu za porušenie viacnásobných povinností znalca v každom podanom znaleckom posudku tak, ako to predpokladá zákon o ZTP. Súčasne sa krajský súd stotožnil i s názorom žalovaného, že za najzávažnejší skutok je treba považovať zodpovedanie otázok zadávateľa, ktoré nespádajú pod odbor a odvetvie, kde je žalobca zapísaný a tento postačujúcim spôsobom v napadnutom rozsudku zdôvodnil. Rovnako sa krajský súd stotožnil s vecne správnym záverom žalovaného o použití nepríslušnej metodiky na stanovenie všeobecnej hodnoty posudzovaného súboru majetku. Napokon vecnú správnosť uvedených záverov prijal i kasačný súd. A keďže tieto netvorili ani predmet kasačnej sťažnosti, kasačný súd s odvolaním sa na § 4 ods. 3 vyhl. č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov len dodáva, že zo znenia tohto ustanovenia je vylúčená možnosť použitia inej metodiky o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, než je uvedené v prílohe vyhlášky. Povinnosťou znalca je postupovať pri znaleckej činnosti podľa všeobecne záväzných právnych predpisov a inštrukcií ministerstva. V tomto smere obrana žalobcu spočívajúca v jeho subjektívnych názoroch o nedostatkoch „Metódy polohovej diferenciacie“, ktorá je v zmysle vyhlášky č. 492/2004 Z. z. predpísanou metodikou pri stanovení všeobecnej hodnoty majetku, pre ktoré pri

vyhotovení všetkých piatich znaleckých posudkov použil metodiku vypracovanú Slovenskou technickou univerzitou v Bratislave, konkrétne „Metodiku na stanovenie všeobecnej hodnoty zariadení na výkon regulovaných činností v sieťových odvetviach“ je neobhájiteľná.

40. Rovnako skutočnosť, že žalobca vo veci vykonal znalecké dokazovanie a podal pre zadávateľa päť znaleckých posudkov mimo rozsah svojho zápisu v zozname znalcov, nemohla byť konvalidovaná využitím inštitútu pribratia konzultanta. Žalobca bol v čase výkonu znaleckej činnosti znalcom zapísaným v odvetviach odborov „Bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci“ a „Energetika“, a preto na podanie znaleckých posudkov na stanovenie všeobecnej hodnoty vybraného súboru majetku nebol oprávnený. Je pravda, že zákon umožňuje poverenému znalcovi využiť inštitút pribratia konzultanta, avšak za účelom zodpovedania čiastkových otázok. Vo veci je však zásadné, že charakter znaleckého skúmania si vyžadoval, aby túto činnosť vykonal znalec zapísaný v odvetví „Odhad hodnoty elektronických zariadení a elektroniky“ a „Odhad hodnoty strojových zariadení“ s možnosťou využitia inštitútu konzultanta v odvetviach odboru „Energetika“.

41. Krajský súd ale napriek vecne správne mu záveru o skutkových zisteniach žalobou napadnuté rozhodnutie zrušil s odôvodnením, že toto neposkytuje dostatočný základ na vecné preskúmanie dôvodov uloženia najprísnejšieho druhu sankcie vyplývajúceho zo zákona o ZTP - vyčiarknutie zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov. Vytýkal žalovanému, a v tomto vidí kasačný súd nesprávnosť napadnutého rozsudku, že žalovaný dostatočne nezdôvodnil, resp. nezohľadnil skutočnosť, že sa jedná o prvé previnenie žalobcu, že v rozhodnutí absentuje úvaha o závažnosti porušenia zákona a jeho následky, charakter ohrozeného práva alebo právom chráneného záujmu. Ďalej, že žalovaný zrejme ani neposudzoval dĺžku porušenia zákona a spôsob spáchania deliktu. Rovnako, že nebolo posúdené, či uložená sankcia vzhľadom na majetkovú sféru žalobcu nebude voči žalobcovi prísna, resp. likvidačná.

42. Žalovaný v postavení prvostupňového orgánu verejnej správy vo vzťahu k znaleckým posudkom č. 42/2016, č. 43/2016, č. 44/2016, č. 45/2016 a č. 46/2016 zo dňa 31.08.2016, ktoré podal žalobca pre zadávateľa Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, za opakované niekoľkonásobné porušenie povinností znalca s rôznym stupňom závažnosti konkretizovaných vo výrokovvej časti rozhodnutia pod bodmi 1) až 5) písm. a), b), c), d), e), f), g), h) a i) uznal žalobcu vinným zo spáchania iného správneho deliktu podľa § 27 ods. 1 písm. b) zákona o ZTP a podľa § 27 ods. 3 písm. d/ zákon o ZTP mu uložil sankciu vyčiarknutia zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov a podľa § 27 ods. 3 písm. b/ zákona o ZTP peňažnú pokutu vo výške 1000 eur.

43. Na základe rozkladu podaného žalobcom žalovaný zmenil prvostupňové rozhodnutie v časti výroku o uložení sankcie tak, že žalobcovi podľa § 27 ods. 3 písm. d/ zákona o ZTP uložil sankciu vyčiarknutia zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov a vo zvyšných častiach, t. j. v skutkovej vete výroku a výroku o porušení povinností prvostupňové rozhodnutie potvrdil a rozklad zamietol.

44. Kasačný súd na základe zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu žalobou napadnuté rozhodnutia žalovaného považuje za zákonné, vychádzajúce z riadne zisteného skutkového stavu veci a má za to, že protiprávne skutky sú v nich riadne vymedzené a správne právne kvalifikované, nebezpečnosť prejednávanych správnych deliktov náležite odôvodnená, ako aj druh sankcie, ktorý bol druhostupňovým rozhodnutím za použitia tzv. absorpčnej zásady ustálený a zdôvodnený a tento zodpovedá povahe protiprávneho konania.

45. Žalovaný vytýkal napadnutému rozsudku krajského súdu nesprávny právny záver vo vzťahu k posúdeniu správnej úvahy k otázke druhu uloženej sankcie.

46. Kasačný súd sa nemôže stotožniť s názorom krajského súdu, že druh uloženej sankcie nebol v rozhodnutí žalovaného postačujúco so zreteľom na vytýkané kritéria zdôvodnený.

47. Pozmeňujúce rozhodnutie žalovaného o rozklade v časti o uložení sankcie odkazuje na prvostupňové

rozhodnutie, vo výrokovej časti ktorého vady podaných znaleckých posudkov boli presne, konkrétne a nezameniteľne vymedzené, a tieto boli dostatočným spôsobom čo do dostatku dôvodov a zrozumiteľnosti odôvodnené. Vzhľadom na zmenu uloženej sankcie žalovaný v odôvodnení pozmeňujúceho rozhodnutia venoval pozornosť správnej úvahe a kritériám, ktoré zohľadnil pre najprísnejší druh uloženej sankcie - vyčiarknutie zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov. Dostatočne konkrétne a zrozumiteľne žalovaný vyjadril a zdôvodnil, porušenia akých povinností, kedy, akým spôsobom a s akým následkom sa znalec podaním predmetných znaleckých posudkov dopustil. Všetkých päť znaleckých posudkov bolo podaných znalcom mimo rozsah jeho znaleckého oprávnenia, za aplikácie nepríslušnej metodiky stanovenia všeobecnej hodnoty posudzovaného súboru majetku, znalecké posudky trpeli formálnymi nedostatkami (napr. absencia otázok zadávateľa, absencia údajov o dátume obhliadky, vady preskúmateľnosti a pod.), protiprávnosť postupu trvala po celú dobu znaleckej činnosti a bola zväčšená podaním znaleckých posudkov. I keď formálne nedostatky posudku čiastočne sťažovateľ odstránil znaleckým úkonom č. 3/2017, žalovaný správne argumentoval, že závažnosť protiprávneho konania znalca spočíva o. i. v tom, že znalec je osobou splnomocnenou štátom na výkon znaleckej činnosti, čím sa stáva súčasťou štrukturálneho systému, ktorým štát zabezpečuje dodržiavanie a realizáciu práv tretích osôb v súdnom i mimosúdnom rozmere.

48. V kontexte uvedeného a vo vzťahu k primeranosti sa i kasačnému súdu uložená najprísnejšia sankcia - vyčiarknutie zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov javí ako dôvodná. Na tejto úvahe nemohla zmeniť nič ani skutočnosť, že sa jednalo o prvé previnenie žalobcu.

49. Ak krajský súd ale konštatoval, že žalovaný v rozhodnutí nevenoval náležitú pozornosť dopadu uloženej sankcie na majetkovú sféru žalobcu, kasačný súd pripomína, že znalecká činnosť je vedľajšou, nie hlavnou zárobkovou činnosťou a v zmysle § 2 ods. 7 zákona o ZTP ju nemožno považovať za podnikanie. Uloženie sankciu preto nemožno považovať za likvidačnú, a to už aj s ohľadom na znalečné, ktoré bolo žalobcovi vo veci predmetných znaleckých posudkov vyplatené (133.000 eur bez DPH).

50. Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnej sťažnosti žalovaného ako dôvodnej vyhovel a napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/57/2018-64 zo dňa 27.06.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 2S/57/2018-91 zo dňa 24.05.2019 podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

51. Bude úlohou krajského súdu po vrátení veci kasačným súdom v ďalšom konaní, v ktorom je krajský súd viazaný právnym názorom kasačného súdu, na žiadosť žalovaného uplatnenú podľa § 107 ods. 1 písm. a) SSP, vo veci nariadiť pojednávanie a vydať nové rozhodnutie, ktoré riadne a súladne s požiadavkami preskúmateľnosti čo do dostatku dôvodov odôvodní. Krajský súd zároveň rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.